

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărti

Carte apărută în Colecția **SWITCH**

Stéphanie Benson

TOM și SECRETUL CASTELULUI BÂNTUIT

Ilustrații de Raluca Guraliuc

Traducere din limba franceză
de Diana Morărașu

2020

Respectăm normele privind drepturile de autor și nu publicăm conținuturi protejate de drepturi de autor.

Redactare: Roxana Nacu, Ruxandra Câmpeanu
Corectură: Alina Stancu, Roxana Nacu
Tehnoredactare: Carmen Dumitrescu
Ilustrații: Raluca Guraliuc
Design copertă: Andreea Chele

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BENSON, STÉPHANIE

Tom și secretul castelului bântuit / Stéphanie Benson;
il. de Raluca Guraliuc; trad. din lb. franceză de Diana Morărașu. –
București: Booklet Fiction, 2020
ISBN 978-606-94905-1-8

I. Guraliuc, Raluca (il.)

II. Morărașu, Diana (trad.)

821.133.1

Tom et le secret du haunted castle

Stéphanie Benson

Copyright 2014, by SYROS – Sejer-Paris, France

Édition originale: *Tom et le secret du haunted castle*

© Editura Booklet Fiction, 2020, pentru prezenta ediție

CHAPTER ONE

Renting a Car

Tom se uita cu disperare la recepționera de la compania de închiriat mașini, care îi spunea pentru a treia oară tatălui său:

— I'm sorry, Mr. Pereira, but we don't have a reservation in your name.

A treia oară Tom a sfârșit prin a înțelege „sorry“, care, din câte știa el, însemna „îmi pare rău“ în engleză, „Mr. Pereira“ – adică tatăl lui! – și „reservation“, care semăna mult cu „rezervare“ și însemna același lucru.

Dată fiind expresia de pe chipul recepționerei – dar și cea a tatălui său –, se pare că era o problemă cu rezervarea mașinii de închiriat.

— OK, spuse domnul Pereira, străduindu-se

din răsputeri să-și păstreze calmul. Just let me rent a car.

Tom știa ce înseamnă „rent a car“. „A închiria o mașină“. Există chiar și o firmă de închiriat mașini care se numea aşa, *Rent-a-car* – văzuse el pe niște panouri publicitare din aeroport. Tatăl lui voia doar („just“) să închirieze o mașină.

Femeia cercetă din nou monitorul calculatorului. Lui Tom îi era frig, era obosit. Nu se așteptase la o asemenea diferență de temperatură. Vântul înghețat parcă sufla direct de la Polul Nord.

Tom fusese de-a dreptul încântat de ideea tatălui său de a veni să petreacă zilele de Crăciun într-un castel bântuit din Scoția. Își închipuise șemineuri mari, pline de bușteni, în jurul cărora oaspeții deapănă povești cu fantome. Se văzuse tremurând de teamă, nu de frig!

— I've only got one car left, zise recepționera după câteva clipe. It's a small one. Will that do?

— Yes, that'll be fine, răsunse tatăl lui Tom.

— Ce-a zis? întrebă Tom, nedorind să rămână în afara negocierii.

— Că nu mai are decât o mașină. M-a întrebat dacă îmi convine și i-am zis că da, îmi convine de minune.

— E o mașină mică, nu? întrebă Tom, încântat că a înțeles măcar o parte din conversație. Nu aşa a zis?

— Exact aşa a zis, ii răsunse tatăl lui zâmbind. Vezi, nu ai de ce să-ți faci griji. Înțelegi foarte bine.

Tom nu era chiar aşa de sigur. Ar fi vrut el să vorbească engleza la fel de bine ca taică-său.

— Secretul e să nu te chinui să înțelegi totul, continuă tatăl lui Tom. E ca atunci când suntem mici. Nu înțelegem tot ce spun adulții, dar e de ajuns să-i auzim vorbind ca să ghicim ce înseamnă fiecare cuvânt. Apoi învățăm să

conjugăm verbele și să facem acordul adjec-
tivelor – cel puțin în limba noastră, pentru că în
engleză adjectivele nu se acordă – și, în tot acest
timp, ne îmbogățim vocabularul cu cuvinte noi
și ajungem să stăpânim limba noastră maternă.
La fel stau lucrurile și cu limbile străine. Învățăm
cuvinte ca atunci când eram prunci, numai că
acum merge ceva mai repede, pentru că am înțe-
les deja cum funcționează propria noastră limbă.
Și, de multe ori, putem să ghicim ce ni se spune.
Oamenii vorbesc și cu mâinile, cu expresiile fetiei,
mimând ce vor să spună. Într-o bună zi, o să te tre-
zești că poti spune „gata, mă descurc în engleză“.

— Tare mi-ar plăcea, suspină Tom.

— Ai răbdare, zâmbi tatăl lui. Ai să vezi, în
nici doi ani o să știi limba engleză!

Tom își spuse în sinea lui că, fără doar și poate,
peste doi ani o să priceapă tot atâta engleză cât
un copil de doi ani. Nu era prea încurajator.

— Here you are, spuse recepționera, întinzându-i domnului Pereira contractul de închiriere. This is your rental contract. If you have any problems, just call this number.

I-a arătat un număr de telefon, iar Tom a înțeles ce înseamnă „problems“. Păi sigur că da, în caz de probleme, trebuiau să sune la numărul acela. Ce ușoară e engleza asta, până la urmă!

— Thank you, răspunse tatăl lui, vârând în buzunar hârtiile și cheile.

— Your car's in bay number four, preciză recepționera.

Vântul bătea în continuare când au traversat parcarea în căutarea locului numărul patru, aşa cum le zisea recepționera. Tatăl lui Tom a deschis portbagajul, a pus înăuntru cele două valize cu care veniseră și s-a instalat la volan. A deschis GPS-ul și a introdus adresa: „Airth,

Falkirk FK2, United Kingdom“. A așteptat până s-a stabilit conexiunea, după care o voce de femeie a început să îl îndrume:

- Take the second exit at the next roundabout.
- Second? întrebă domnul Pereira, pornind mașina. E la fel ca în limba noastră.
- Secundă? Adică a doua? ghici Tom.
- Bravo. The next roundabout?
- Următorul sens giratoriu? sugeră Tom, văzând un sens giratoriu afișat pe ecranul GPS-ului.
- Perfect. Vezi? E ușor!

În orice caz, își zise Tom în sinea lui – în vreme ce tatăl său intra pe autostradă și, cu ajutorul GPS-ului, se îndrepta spre Stirling –, va ajunge imbatabil în materie de vocabular de orientare. Turn left in two hundred meters, turn right now, take the first exit...

CHAPTER TWO

The Ghosts of the Haunted Castle

Incepuse să se întunece când la capătul unei alei lungi, care străbătea o pădure, le apărură în sfârșit dinainte castelul din Airth. Era o clădire imensă, cu două turnuri rotunde și crenelate de-o parte și de alta a fațadei și cu un turn patrat în mijloc. Tatăl lui Tom se luă după săgețile pe care scria *Car Park* și parcă mașina în spate. Apoi au luat-o pe jos, urmând indicatoarele cu *Hotel Entrance* pentru a găsi intrarea în hotel. Era tot frig, iar cerul era greu de nori, apăsător și plumburiu.

În hotel era exact aşa cum visase Tom. Era cald și se zărea un șemineu în care ardea focul.

— Good evening, sir, zise un bărbat, care îi întâmpină de îndată ce păsiră înăuntru cu valizele.

I'm the hotel manager.

— Good evening, răspunse tatăl lui Tom.

— Do you have a reservation, sir? întrebă directorul, apropiindu-se de ecranul unui calculator.

— Yes, two rooms.

— And your name is?

— Pereira, răspunse tatăl lui Tom. Nicolas and Tom Pereira.

Directorul își verifică monitorul și apoi ridică privirea spre ei.

— That's right. Two rooms for six nights. Rooms thirty-three and twenty-nine. The haunted ones. Are you ghost hunting?

Ultima întrebare îi era adresată lui Tom, care însă nu a înțeles-o. A pricpeput „rooms“, care însemna „camere“, și numerele treizeci și trei și douăzeci și nouă, dar după asta s-a poticnit.

— Te-a întrebat dacă ai venit să vânezi fantome, îi explică taică-său. Asta pentru că am rezervat

camerele despre care se spune că ar fi bântuite.

Tom nu știuse amânuntul ăsta până acum. Chiar dacă nu credea în fantome, nu era prea sigur că vrea să doarmă într-o cameră bântuită.

— Nu, zise el ca răspuns la întrebarea directorului.

— You're not frightened? continua directorul.

— Frightened? întrebă Tom, întorcându-se către tatăl său.

— Nu ți-e teamă?

— No, I not frightened, zise Tom, iar directorul zâmbi în timp ce tatăl lui îi șopti „I'm“, corectându-l.

— Well, if you like ghosts, you've come to the perfect place, spuse directorul, fără a lua în seamă greșeala băiatului.

— Dacă îți plac fantomele, ai venit în locul potrivit, traduse tatăl lui Tom.

— And later this evening, Mr. McKenzie, our

chief gardener, will tell the tale of the ghost nanny, zise directorul mai departe.

— Iar în seara asta grădinarul-șef ne va spune povestea cu fantoma guvernantei, spuse tatăl lui Tom.

— Super! răspunse băiatul.

Câtă vreme fantomele rămâneau în povești, el unul era cât se poate de mulțumit.

— Your rooms are both on the second floor, îi spuse directorul tatălui lui Tom. You can take the lift. When you get to the second floor, turn left, and the rooms are on the right-hand side.

Tom nu cunoștea cuvântul pentru „etaj“, dar cum directorul arătase spre ascensor și spusesese „lift“, nu i-a fost greu să înțeleagă că aveau de urcat la etaj. Iar cuvintele „left“ și „right“ le învățase mulțumită GPS-ului. În mare, își spuse el, coborâm din ascensor la etajul doi, facem la stânga, iar cele două camere sunt pe partea dreaptă.